

Vas tako važen, ponemčiti, ta je neumen, ni pa nikdar Vaš prijatelj!

No, dragi kmet, kateri ne znaš besedice nemškega jezika, samo ženi tvoje vole na sejem! Nemec ti jih navadno najdražje plača. Treba pa ti je pri tej kupčiji mešetarja! Da bi ti vsakokrat vedel, kaj po nemški s kupcem govori! Zato pa še mu moraš plačati! Mešetar pa je plačan tudi od druge strani. Tako proda tvoje vole mešetar, kakor on hoče, ne pa ti, ki si njih pravi lastnik. In pri taki priložnosti ti ne pomaga ničesar najboljši „Fihpos“, tudi ne, ako bi imel „sladko“ ime „Naš Dom“!

Razne stvari.

Naši popravki. Le popravljaj klerikalna druhal, „Štajerca“ se te nikakor ne boji! — V zadnji številki smo imeli tri popravke. Pokazalo se pa je, da ni „Štajerca“ lagal, da niso lagali njegovi dopisniki, temveč lagali so, in sicer prav nesramno, klerikalci. Danes smo ponatisnili odgovor gospoda učitelja in šolovodja Adamiča na popravek župnika Ogrizeka v Orešnicah, v konjiškem okraju. Mi pa pripomnimo k tej zadevi, katero smatramo z danajšnjim ponatisom tega odgovora kot končano, da verjamemo gospodu učitelju vse, kar ga poznamo kot poštenjaka, župniku pa ne verjamemo ne ene besede! Sicer pa lahko sodi vsaki o tej stvari. Gospod učitelj kliče Boga na pričo, da je pisal vse resnično, a kako pa je nasprotnik njegov kot župnik, stoječ pred razpelom, pred podobo nebeškega kraljevičarja ravnal? — Več pa ni treba! —

Leskovški „častni občan“ neumrljivi klerikalec Stoklas dobi svoj odgovor v prihodnji številki, kar je bil odgovor gori navedenega učitelja, gospoda Adamiča dolg, in nam je vzel preveč prostora. Na popravek župnika Šušnika pa smo odgovorili v članku in sedaj z veseljem pričakujemo popravka v odgovoru! — Kaplan Kozel je poslal zopet po-

sladkem spanju pozabil na vse nadloge, ki mi grejo na mlado življenje. Pa kako hudo sem se zmotil! Na trdem štrozoku me je hitro zbolel tisti del telesa, kateri se ga je dotikal. Začel sem zato premešavati svojega rojstva kosti z ene strani na drugo, kar hitro na trebuh i. t. d. a vse nič ni pomagalo. Toda to še ni bilo dovolj. Komaj sem se malo ozrelo, začelo me je šebetati in ščipati, najprej po nogah, hitro potem pa po celem životu. Imel sem občutke, ki so mi bili podobni tisti občutek, kakor če bi me bil kdo potlačil spat v naspol zapuščen mravljinjak. Čohal sem se, koliker sem mogel; večkrat sem tudi zagrabil na svoji koži kacega „hudega ponočnjaka“ in ga zmečkal s prsti.

Tudi mojim tovarišem se ni godilo bolje ko meni, kajti od vseh strani so se slišali vzdih in klici: Proklete bolhe! Gromske uši! Vražje stenice.“ Naenkrat zagrmí iz kota hripav glas „firjarja“ in kličete: „Tiho mokri rekruti! Spijete ter pustite te domače živalice pri miru! Veste, da so lačne, in da je že štiri tedne preteklo, odkar so šli stari vo-

pravek, katerega pa smo z mirno vestjo shranili. Seveda se je Kozel v tem popravku zopet angeljsko čisto oprati hotel, pozvedali pa smo, da je cela stvar drugače, da ostane klerikalec vedno klerikalec. „Gospod“ Kozel, hajd tožit, ako imate korajžo!

Iz kozjanskega okraja. „Ljubi bralci „Štajerca“, tudi jaz sem se namenil par vrstic za Vas napisati od našega častitega župnika, kateri je „Štajerca“ iz prižnice (kancelna) za neumnega razglasil. Pridigoval in priporočal je, da bi si kmečko ljudstvo „samo Mohorske knjige naročiti smelo ne pa neumnega „Štajerca“. Vprašanje pa se vendar človeku vsili v dušo, kdo je bolj neumen, „Štajerc“ ali pa vsi tisti, kateri so ga za neumnega proglasili? — Gospod župnik, kaj pa je bilo z lepo Ur... , katera je bila pri Vas za kuharico? Celi mesec ste molili za njo, devet-dnevnico ste obhajali, da bi ji Bog dal zopet zdravje, ubogo kmečko ljudstvo ste nagovorili, da je svoje delo zapustilo in šlo molit v cerkev za farovško bolano kuharico! — Ta uboga kuharica pa je imela nalezljivo bolezen, zato jo je poslal župnik v Ljubljano v bolnišnico. Tam pa je prišla nalezljiva bolezen kuharice, za katero je ljudstvo molilo — na dan, a dobila je ta bolezen — krstno moško ime — Adolf!“ — (Opomba uredništva: „To pismo smo mislili spraviti v tisto „črno škatljo“, katere se „oberfihposovci“ tako grozno bojijo! A čakajte, ker nas imenujete neumne in brez vere, začeli jo bomo odpirati, saj so jo prelepe pikantnosti že tako napolnile, da same silijo na dan! Fihpos te škatlje pa ne dobiš, tudi ne ako se trikrat na glavo postaviš! Ako pa hočeš, pošlji Korošca, kateri je dobil kot prefekt penzijo, in kateri ima sedaj dovolj časa k nam, potem mu bomo pokazali tiste najdebelejše klerikalne „šuke“ v tej škatlji!

„Fihposove“ device. Zdaj je začel samo nežni spol, same dekleta, „Fihposu“ pošiljati dopise! „Slovensko dekle“ od sv. Petra pri Gornji Radgoni se podpiše

jaki na „urlaub“. Le pustite jih naj se dobro napijejo, potem bodo že same šle spat. Sploh pa ne dovolim po noči kleti, saj se v kasarni že po dnevi toliko prekolne, da še strela noče v dariti v njo!“

„Tako tedaj“, sem mirno premišljeval in se pridno kraspal, „tedaj so bolhe, stenice in uši tudi domače živali. Oh, ko bi pač doma svinje in krave tako rade žrle kakor kasarnska živina! Potem bi dobil po zimi veliko klobas in po vsaki dobri kupčiji nekaj okroglega.“

Kakor pa ima vse en konec — samo klobasa ima dva — tako ga je imela tudi tista huda noč.

Drugi dan smo napravili velike koline. Vsak je zaklal po nekaj ducatov „živine“ in prihodnjo noč smo zato imeli malo več miru. Sčasoma sem se pa kasarnskih domačih živali popolnoma privadil, in priti je nad mene moralo najmanj deset parov bolh, če me je hotelo vžigniti. Lahko si tedaj mislite, kako sem bil trden, ker bolha je najmočnejša žival, ki sama spravi s postelje najtežjega moža ali najdebelejše dekcle.

(Konec sledi).

ena! „Slovenska dekleta šentiljska“ se podpišejo druge. Gospod šentiljski kaplan, kaj ne, da bi bilo boljše, ako se bi bile podpisale: Dragotin Rošker? — Toraj sami dopisi od deklet? Bog vé, ako niso to „gospodične“, ki kuhajo v farovžu „gospodom“ kofé? Mogoče pa je tudi, da so to dekleta v dolgih črnih suknjah, katere nosijo — kolare! Znabiti so celo take, katere so zvo hale sladke „mladeniški“ med v — kaplaniji! Tristo pečenih kokotov, klerikalne dolge suknje — slovenska dekleta in pa — „Fihpos“! Zdaj pa še mi naj kdo reče, da ni lušno na sveti! Napredni mladeniči! Koliko novih vencev (krancelnov) bode treba za „Fihposove“ device???

Grešnjeviski župnik. Pod tem naslovom prinesel je „Štajerc“ v šte. 10. članek, proti kateremu je župnik Sušnik popravek „Štajercu“ poslal, kateri popravek je „Štajerc“ tudi natisnil. V našem dostavku smo omenili, da je naš članek celo resničen, samo da je bila pomota pri tiskanju glede dotične nedelje. G. župnik pa ne miruje in poslal nam je še drugi popravek in sicer z ravno tisto vsebino, dal mu je uradno lice ter mu pritisnil uradni pečat sv. Mihaela. On misli celo, da se bode še tudi sv. Mihael za njegove bedarije briga! Mi drugega popravka nismo natisnili, ker nas na to postava ne veže. V pomoč si je naprosil g. župnik Sušnik mariborski „Naš Dom“, kateri je prinesel v šte. 16 z dne 31. julija t. l. članek pod naslovom „Štajerčeve“ liberalne laži“. Mi se sicer ne bomo bavili s taki bedarijami, rečeno pa naj bode resnici na ljubo le sledeče: „G. župnik Sušnik! naš članek in tudi dostavek sta celo in do besedice resnična. Da se je resnično vrinila le tiskovna pomota, to na resnični stvari celo nič ne krene. Ker Vi in „Naš Dom“ trdita, da niste na prižnici govorili in tobotali in sicer tako in še hujše kakor naš članek govori, povemo Vam in pa klerikalnemu umazanemu mariborskemu glasilu, da sta nesramno lagala. Pa še nekaj: Vas skuša opirati „Naš Dom“ v njegovem omenjenem članku ter pravi med drugim, da ima „Štajerc“ korajžo oblatiti poštenega človeka, (to je namreč župnik Sušnik) naj ima tudi pogum, da popravi in prekličé svoje neresnične trditve. G. župnik, kdo Vas blati? Zakaj pa ne naznanite „Našemu Domu“, kaj se je godilo na dan svetega Rešnjega Telesa, ko je lastni brat Vaše „gospodične“ Micike, o kateri se toliko govori, isto čakal po procesiji pred cerkvijo, da bi ji strgal venec iz glave ter javno govoril: „Ferdamana farovška k...“; in kaj še več, česar pa tukaj ne moremo zaradi javnega pohujšanja razglasiti. Poslali ste očeta po Miciko, da jo je varoval napada in pri tem Vas velikanske sramote. Kaj še je pred in isti sveti praznik javno govoril lastni brat Vaše Micike na primer o nekem skrivnem porodu i. t. d. pridržimo si med drugim še za drugokrat. G. župnik ne hodite predrzno na solnce, masla je na Vaši glavi dovolj! Ko bi častiti škof vse vedli, gotovo bi bili vi v Konjicah, če že ne v Istriji na škofovskem stolcu, pa Vi že pri škofu stvar tako zasučete, da ste le marternik in žrtev zlobnih jezikov. Dokler bode še šlo! Radovedno

pričakujemo popravka, mi smo pripravljeni! O „Naš Dom“ pridi na pomoč, pomagaj, pomagaj luže v mlako. Vendar naklesti tega hudobnega „jarca“, „oha“ Micikinega brata. Da je vendar tako krivičen. Vera peša. Gospod župnik Sušnik berite ta „Štajerčev“ članek v nedeljo z prižnice (kancelna,) ako imate pogum, in dokažite neresničnosti teh vrst. Sicer pa Vas prosimo za zopetni popravek.

Od Sv. Tomaža pri Ormožu. Ljubi „Štajerc“! Jaz sem bil zadnjo nedeljo pri rani svetega Mihaela in sem poslušal pridigo gospoda dekana. Ta gospod dekan so že stari, a vendar jim ni za mir! Gospod dekan, treba bo nama obema skoraj umreti, ker jaz ne morem, tudi že star mož. A meni je za ljubi mir! Zakaj ste vendar nas napredno misleče kmete tako žalili, zakaj ste od samih naprednih časnikov napredni govali? Podučujte nas raji o božjih resnicah, politično mnenje pa nam pustite pri miru! Vam, ki ste rekli, da so veliki grešniki, kateri te časnike napredni pirajo. Rekli ste tudi, da bodejo vsi tisti, ki so take časnike tiskajo, šli najprej v pekel. Drugi, kateri jih imajo, in kateri jih berejo, pa za mir! No, gospod dekan, potem bodeva skoraj šla sva v — pekel, pa ne za njimi, ker sva midva že stara, bodeva šla naprej, ako so Vaše besede resne. Jaz dobro vem, da Vi najprvi „Štajerca“ v celih letih berete! Znabiti da ga poštar Škrlec prej prebere, za pa ste gotovo Vi najprvi. Za Vami pride kaplan. Potem pa ga jaz berem, ker ga že ne morem ne čakati. A vendar pa vem, da za „Štajerca“ voljno no bodem v pekli, čeprav je napredni list. Za mir ne vem! To bi naj bil smrtni greh, kar se v „Štajercu“ bere? No, potem je vsaka resnica greh, tako Vi pridigujete vsako nedeljo in vsaki svetek in vračujete ljudi od dobrega kmečkega lista. Sicer ne upate gospod dekan „Štajerca“ imenovati, ker ga bojite, no, pa čakajte, jaz bodem skrbel, da tudi „Štajerc“ blato umil iz nekterih gospodov. Sv. Tomažu pri Ormožu! Ljubi „Štajerc“ za mir samo to, pride pa še več in sicer jako zanimive stvari.

Miroljuben staro...
„Ljubi“ Fihpos! Joj meni, pa si začel tvoje ročnike tirjati? Ti pišeš: „Naš Dom“ zagovarja kmeti slovenskega kmeta in obrtnika. Naročnike pa, ki še dolgujejo naročnino od l a n s k e g a leta, prosimo da nam določijo denar kmalu, da se jim list ustavi. Z mladeniškim pozdravom ured. in un. „Našega Doma“. — O ti angeljsko čista mladeniška dušica, z mladeniškim pozdravom vred, o ti klerikalni neumni tepec, ti zagovarjaš koristi slovenskega kmeta in obrtnika? Ali se ne bojiš, da bi te za to neto ljivo laž z vedrega neba počilo? Ljubi m l a d e n i š k i v uredništvu in v upravnishtvu „Fihposa“, takoraj? Vi še imate take naročnike, kateri so še lanskega leta dolžni naročnino? Toraj toliko in toliko eksekuterjev v črni suknji imaš na deželi! „Fihpos“, pa še le vendar noče nihče plačati, takoraj moraš posebej tirjati? Pač slabo blago! Za „zljindro“ hočeš vse prodati? Aha! tvoj neumrljivi ljubljanski dohtar Sušteršič — vè prav dobro, kako se z žli

v korist kmetov ravna! Kako le Vi „Fihposovi“ mladeniči, da Vam žindra ne gre z glave? Z de- viškim pozdravom! Ured. in upravnništvo „Štajerca“.

Sadje kupujejo: In sicer sadje za mošt po več vagonov sledeči veletrgovci: Karl Rudi, Obstgross- händler Frankfurt a. M. — Joh. Rammer, Gastwirt, Gallneukirchen Nr. 21. — Maulio Massa, Triest, Via Stadion. — Jos. Schwarz, Cannstadt, Karlstrasse 59, Württemberg (rabi 200 vagonov). — M. Rucke, Grosshandlung, Stuttgart, Württemberg (100 va- gonov). — J. Baron; Obstexporteur, Graz, Eggen- berger-Allee 91. — M. Rothweiler, Grosshandlung, Mannheim, Baden. — Anton Sirninger, Handlhof, Post Kilb, Nieder-Österreich. — Antonia Bundschuh, Leibnitz. — Schollbach, Berlin, Zentralmarkt-Halle. — Ludwig Steiger, Stuttgart, Haubergstrasse 39, Württemberg. — Gottlieb Bubser, Wiernheim, Station Mählacker, Württemberg. — Weider, Zentralstelle für Obstverwertung, Frankfurt a. M., Deutschland. — Jos. Geiblinger, Viehhändler, Haag, Nieder-Öster- reich.

Lepe jabolke za jesti kupijo in sicer: D' Arrigo et D' Augusta, Finme. — Joh. Wittreich, Brünn, Mähren. — Franz Baumschmid, Linz, Landstrasse 52. — Adolf Nutz, Mitterbach bei Maria-Zell. — Marine Konsum-Magazin, Pola, Istrien. — Anton Zak, Obsthandlung, Graz, Kaiser-Josefplatz. Stefan Peez, Schladming, Obersteier. — Leop. Neumann, Obsthändler, Ischl, Kreuzplatz 4. — Franz Schmid, Wien XVI., Tiefenbachgasse 7. — Antonia Bundschuh, Leibnitz. Povsod se priporoča poslati poprej vzorce (muštre) in vprašati, kako drago plačujejo jabolke za mošt in kako drago izbrane.

Ponočni pretep v Spuhlji. V noči 2. tega meseca so se v Spuhlji stegli fantje radi neke malenkosti. Pri tem poboju so ranili Antona Weissbacherja, vini- čarskega sina, jako nevarno. Preparali so mu trebuh tako, da so se nesrečnežu čreva videle. Sedaj leži v ptujski bolnišnici in je malo upanja, da bi ostal. Te težke telesne poškodbe so podolženi Alojz Voda 21 let star, Janez Veršič, 16 let star in Martin Zelenik 20 let star. Vse tri že ima sodnija.

Krava po ceni. Dva Horvata sta dne 3. tega meseca prodajala kravo, katera je bila vredna naj- manj s t o kron za 40 kron. Imela sta stari živinski list glaseč se z Vinice. Ker se je zdela cena vsakemu kupcu p r e n i z k a, je ni hotel nobeden kupiti. Na- znanili so prodajalca takoj žandarjem. Ker sta na sumi, da sta kravo ukradla, so ju zaprli. Krava je rudečkastočrne barve. Pri tukajšni policiji sta izja- vila, da se pišeta: Ivan Pučko in pa Franč Artlinič, oba z Vinice doma.

Poročilo ptujkega sejma. Dne 3. tega meseca se je prignalo na ptujski sejem 791 govede živine 344 svinj in pa 68 konj. Prodavalo se je jako dobro. Prihodnji svinjski sejem se bode vršil dne 10. tega meseca. Drugi mesečni živinski in svinjski sejem se bode vršil dne 17. septembra t. l.

Zunanje novice.

Grozen zločin. V porenskem kraju Hasselbeck so našli na polju krvavo obleko kmečkega fanta. Nedaleč so našli zakopana jetra, srca in pljuča, še dalje sežgano glavo, roke in noge. Morilca sta menda neka zakonca, ki sta hotela fanta odstraniti.

Izboren stražnik. V Berlinu ima neki zlatar krasnega bernhardinskega psa kot stražnika v svoji prodajalni, ki ima na vnanji strani omrežje, da vidi ljudje po noči vanjo. Pes je celo noč v razsvitljeni prodajalni; kadar mu je dolg čas, odpre sam prv. omrežje in pazi strogo, kaj se godi na ulici. Za jedo ki mu jo včasih ponujajo ljudje, se niti ne zmeni in naj bi bila še tako dobra, ker bi bila lahko za- strupljena.

Štiri dni živ pokopan. V nekem majhnem me- stecu Kanade, je kopal nedavno neki Sandford vodnjak. Izkopal je že 50 čevljev globoko jamo, ko so s naenkrat podrle stene vodnjaka in so ga pokopale po seboj. Vsakdo je mislil, da je Sandfort mrtev. Da bi priš- do vode, so vtaknili prebivalci v podrto vodnjak skor- prst in opeko železno cev; in zaslišali so globoko po- zemljo trkanje na cev. Prihitelo je mnogo sosedov in začeli so šest čevljev od podrtega vodnjaka kopati novo jamo. To delo je trajalo od tork- zvečer do sobote; ker so slišali še vedno pod zemlj- praskati, so napravili od novoizkopane jame do po- drtega vodnjaka predor in so rešili tako štiri dni- pokopanega Sandforta. Bil je pač že jako onemoge- pesek mu je zašel v usta in nos, vendar se je v dveh dneh že toliko pokrepčal, da je mogel pripov- dovat i svoje doživljaje.

Gospodarske stvari.

Ali je konjski gnoj res škodljiv trsju? Konjski gnoj nikakor ni škodljiv trsju, če se pravilno rabi. Ako se pa zakoplje tik korenin, pa pač lahko škoduj- ker se skupaj stlačen in z zemljo pokrit zelo segre- in more razvijajoča se toplota mlade trsne korenin- oškodovati. Drugače ima pa konjski gnoj precej r- dilnih snovij v sebi. Bolj priporočeno je res, konjski gnoj podelati v mešanec ter ga mešati s prstjo a- še boljše z gipsom, da se pridržuje razvijajoči- amonijak (dušik).

Kako je zatirati podlesek na travnikih? Podles- cvete jeseni, spomladi pa dela seme — pogoj novi- rastlinam. Vendar pa pri eni in isti rastlini vstra- čebulica kakih 5 do 6 let, če toraj potrgamo po- leskovo cvetje, zabranimo, da ne more narediti s- mena; čebulica pa vendarle še lahko ostane živa- požene drugo jesen nov cvet. Če bi pa to delali v- let zaporedoma, oslabela in poginila bi čebulica- podleska bi bilo konec. Pravijo, da čebulica zač- gniti, če se ji dvakrat zaporedoma iztrga cvet. To je kaj lahko delo, ktero lahko opravljajo otroci- zabavo. — Ko se prikaže podlesek, potrgajo naj- dočistega; čez nekaj dni zopet, kar ga je narast- med tem časom itd. Če jim obljubite kako darilo